JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

YVES BOT

12 päivänä kesäkuuta 2008 [1]

1. Nyt käsiteltävässä asiassa on kyse valituksesta, jonka ylimääräinen toimihenkilö Chetcuti on tehnyt Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 8.11.2006 antamasta tuomiosta, [2] jolla tämä tuomioistuin hylkäsi kumoamiskanteen, jonka Chetcuti oli nostanut Euroopan yhteisöjen komission päätöksestä, jolla oli evätty hänen osallistumisensa siirtymistä ura-alueelta B ura-alueelle A koskevaan kilpailuun.

2. Chetcuti esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta, jotka koskevat sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti toimielimen sisäisen kilpailun käsitettä, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ja tuomioita koskevan perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.

3. Väitän tässä ratkaisuehdotuksessa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan, että komissiolla oli oikeus varata riidanalainen kilpailu vain virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille eikä ylimääräisille toimihenkilöille, ja että se on perustellut tuomionsa oikeudellisesti riittävällä tavalla.

1 – Alkuperäinen kieli: ranska.

2 – Asia T-357/04, Chetcuti v. komissio (Kok. H. 2006, s. I-A-2–255 ja II-A-2–1323, jäljempänä valituksenalainen tuomio).

I Asiaa koskeva lainsäädäntö

4. Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin ne olivat voimassa 30.4.2004 saakka ja sellaisina kuin niitä sovelletaan nyt käsiteltävän asian tosiseikkoihin (jäljempänä henkilöstösäännöt), 4 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Nimitys tai ylennys voidaan tehdä ainoastaan avoimen viran täyttämiseksi näissä henkilöstösäännöissä säädetyillä edellytyksillä.

Toimielimessä avoimena olevista viroista on ilmoitettava kyseisen toimielimen henkilöstölle heti, kun nimittävä viranomainen on päättänyt, että kyseinen virka täytetään.

Jos avointa virkaa ei voida täyttää siirron, ylennyksen tai sisäisen kilpailun kautta, siitä

on ilmoitettava kaikkien kolmen Euroopan yhteisön henkilöstölle.”

5. Henkilöstösääntöjen 27 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Palvelukseen otettaessa on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, joiden palvelukseen ottaminen tapahtuu yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta.”

6. Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Ennen toimielimessä avoinna olevan viran täyttämistä nimittävän viranomaisen on tutkittava:

a) voidaanko virka täyttää toimielimen sisäisellä ylennyksellä tai siirrolla,

b) voidaanko järjestää toimielimen sisäinen kilpailu,

c) kolmen Euroopan yhteisön muiden toimielinten virkamiesten tekemät siirtohakemukset,

ja aloitettava tämän jälkeen joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailumenettely. Kilpailumenettely vahvistetaan liitteessä III.

Kilpailumenettely voidaan aloittaa myös varallaololuettelon laatimiseksi.”

7. Henkilöstösääntöjen liitteessä III, jonka otsikkona on ”Kilpailumenettely”, olevan 1 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Nimittävä viranomainen vahvistaa kilpailuilmoituksen pariteettikomiteaa kuultuaan.

Kilpailuilmoituksessa on täsmennettävä:

a) kilpailun luonne (toimielimen sisäinen kilpailu, toimielinten yhteinen sisäinen kilpailu, avoin kilpailu, tarvittaessa kahden tai useamman toimielimen yhteinen avoin kilpailu),

b) yksityiskohtaiset säännöt (todistuksiin, kokeisiin tai sekä todistuksiin että kokeisiin perustuva kilpailu),

c) täytettäviin virkoihin liittyvien tehtävien ja velvollisuuksien luonne,

d) täytettäviin virkoihin vaadittavat tutkinnot ja todistukset tai työkokemus,

_ _”

8. Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen, sellaisina kuin ne olivat voimassa 30.4.2004 saakka ja sellaisina kuin niitä sovelletaan nyt käsiteltävän asian tosiseikkoihin (jäljempänä palvelussuhteen ehdot), 12 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään seuraavaa:

”Otettaessa palvelukseen väliaikaisia toimihenkilöitä on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia henkilöitä, joiden palvelukseen ottaminen tapahtuu yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta.”

9. Palvelussuhteen ehtoihin ei sitä vastoin sisälly vaatimuksia, jotka koskisivat ylimääräisiltä toimihenkilöiltä heidän palvelukseen ottamisekseen odotettua pätevyyttä ja tehokkuutta.

II Nyt käsiteltävän asian tosiseikat

10. Chetcuti toimi paikallisena toimihenkilönä komission Maltan-edustuston sihteerin tehtävissä 1.11.1991–30.4.2004. Hänen sopimuksensa päättyi Maltan tasavallan liityttyä Euroopan yhteisöön 1.5.2004.

11. Valittaja teki tämän jälkeen sopimuksen ura-alueen B ylimääräisen toimihenkilön tehtävän hoitamisesta ajanjaksoksi 1.5.2004–31.12.2004. Hänen sopimuksensa 2 artiklassa määrättiin, että hän hoitaisi ”monipuolisia tekstinlaadintaan, oikolukuun, kirjanpitoon ja teknisiin töihin liittyviä toimihenkilön tehtäviä”.

12. Komissio julkaisi 6.4.2004 ”kilpailuilmoituksen siirtymistä ura-alueelta B ura-alueelle A koskevasta sisäisestä kilpailusta” (COM/PA/04) eli kokeisiin perustuvasta kilpailusta, jolla laadittaisiin hallintovirkamiesten (A 7/A 6) varallaololuettelo (jäljempänä kilpailuilmoitus).

13. Kilpailuilmoituksen III kohdan nojalla kelpoisia hakijoita olivat johonkin ura-alueen B palkkaluokista kuuluvat virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt sekä virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt, jotka kuuluivat johonkin ylemmän ura-alueen palkkaluokista ja jotka olivat hakemusten jättämiselle asetetun määräajan päättyessä toimessa komission yksiköissä, yksikön edun nimissä tilapäisesti siirrettyinä tai asepalveluksen suorittamista varten annetulla virkavapaalla. Kaikilla näillä henkilöillä piti lisäksi olla toimi, joka rahoitettiin toiminta- tai tutkimusmäärärahoista.

14. Lisäksi saman määräyksen mukaan hakijoilta edellytettiin vähintään viiden vuoden palvelusaikaa ura-alueella B tai ylemmällä ura-alueella virkamiehenä, väliaikaisena toimihenkilönä tai ryhmien I–V ylimääräisenä toimihenkilönä komissiossa tai osittain muissa toimielimissä tai virastoissa, joiden henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä tai palvelussuhteen ehtoja.

15. Hakemuksensa jättäneen valittajan osallistuminen evättiin 22.6.2004 päivätyllä kirjeellä sillä perusteella, että vaadittu viiden vuoden palvelusaika ei täyttynyt hänen osaltaan ja että hän ei täyttänyt hyväksymisedellytyksiä hallinnollisen asemansa osalta, koska kilpailuilmoituksen mukaan kelpoisia hakijoita olivat ainoastaan virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt.

III Asian käsittely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

16. Valittaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 31.8.2004 jättämällään kannekirjelmällä kumoamiskanteen kilpailun valintalautakunnan päätöksestä, jolla oli evätty hänen osallistumisensa siirtymistä ura-alueelta B ura-alueelle A koskevaan sisäiseen kilpailuun (jäljempänä riidanalainen päätös), sekä kilpailumenettelyyn liittyvistä myöhemmistä toimista ja erityisesti valintalautakunnan vahvistamasta niiden hakijoiden luettelosta, jotka vastaavat kilpailuilmoituksessa vahvistettuja edellytyksiä, komission päätöksestä, jolla vahvistettiin tällä perusteella

täytettävien virkojen lukumäärä, valintalautakunnan tehtävänsä päättyessä vahvistamasta soveltuvien hakijoiden luettelosta ja nimittävän viranomaisen tekemistä nimityspäätöksistä.

17. Valittaja vaati myös komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18. Valittaja vetosi kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, jotka molemmat olivat kilpailuilmoitusta koskevia lainvastaisuusväitteitä.

19. Hän väitti ensimmäisessä kanneperusteessaan, että kilpailuilmoituksen III.1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta sekä kolmannen alakohdan a alakohta ovat henkilöstösääntöjen 4 ja 27 artiklan sekä 29 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisia siltä osin kuin niissä varataan pääsy kilpailuun ainoastaan virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille eikä ylimääräisiä toimihenkilöitä siis hyväksytty. Riidanalainen päätös oli hänen mielestään tästä syystä lainvastainen.

20. Valittaja väitti toisessa kanneperusteessaan, että kilpailuilmoituksen III.1 kohdan kolmannen alakohdan b alakohta sekä III.2 ja III.3 kohta ovat henkilöstösääntöjen 27 ja 29 artiklan sekä yksikön edun ja yhdenvertaisuusperiaatteen vastaisia, koska niissä edellytettiin viiden vuoden työskentelyä ura-alueella B tai ylemmällä ura-alueella ryhmien I–V virkamiehenä, väliaikaisena toimihenkilönä tai ylimääräisenä toimihenkilönä ja jätettiin siis huomiotta työkokemus, joka oli hankittu paikallisena toimihenkilönä. Hänen mielestään riidanalainen päätös oli näistä syistä lainvastainen.

21. Valittajan vaatimus hylättiin valituksenalaisella tuomiolla, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti, että kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

22. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi ensimmäisen kanneperusteen perusteettomana seuraavin perusteluin.

23. Se totesi aluksi, että henkilöstösäännöissä annetaan toimielimille laaja harkintavalta palvelukseen ottamista koskevien menettelyjen osalta ja että yhteisön tuomioistuinten valvonta koskee ainoastaan sitä, ettei asianomainen viranomainen ole käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen virheellisesti.

24. Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että yhteisöjen palvelukseen ottamat eri henkilöstöryhmät vastaavat kukin yhteisön hallinnon perusteltuja tarpeita. Se lisäsi, että virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamiseksi vahvistetut olennaiset vaati-

mukset ovat erilaisia kuin ylimääräisten toimihenkilöiden osalta vahvistetut vaatimukset.

25. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi seuraavaksi, että kilpailuilmoituksesta ilmenee nimenomaisesti, että sen tarkoituksena on virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden siirtäminen ura-alueelta B ura-alueelle A. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi siis, että komissio ei ollut käyttänyt harkintavaltaansa virheellisesti, kun se oli vahvistanut kilpailuilmoituksen III.1 kohdassa hyväksymisedellytykseksi virkamiehen tai väliaikaisen toimihenkilön aseman eikä ylimääräisiä toimihenkilöitä hyväksytty.

26. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin piti lisäksi merkityksettömänä valittajan väitettä, jonka mukaan riidanalainen kilpailu ei ollut ainoastaan kilpailu siirtymisestä ura-alueelta B ura-alueelle A vaan myös toisen luonteinen sisäinen kilpailu erityisesti sen vuoksi, että se oli yhtäältä avoin ura-alueelle B tai A kuuluville väliaikaisille toimihenkilöille ja toisaalta ura-alueelle A kuuluville virkamiehille. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että tällä väitteellä ei ollut merkitystä sillä toisin kuin ylimääräiset toimihenkilöt, kilpailuun hyväksyttävät virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt olivat jo osoittaneet pätevyytensä ensimmäisen palvelukseen ottamisen yhteydessä henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan mukaisesti.

27. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että koska näitä kahta viimeksi mainittua säännöstä oli jo sovellettu virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden ensimmäisen palvelukseen ottamisen yhteydessä, valittajan väite, jonka mukaan komissio ei olisi ottanut huomioon kyseisissä säännöksissä määriteltyä kaikkien palvelukseen ottamisten tavoitetta, oli perusteeton.

28. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäsi vielä, että se, että ylimääräiset toimihenkilöt voivat hoitaa kaikentyyppisiä tehtäviä toimielimessä, ei riitä siihen, että heidät voitaisiin rinnastaa virkamiehiin ja väliaikaisiin toimihenkilöihin ylennyskilpailussa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mielestä komissio sai siis varata kyseisen kilpailun sellaisten virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden ylentämiseen ura-alueelta B ura-alueelle A, jotka olivat jo täyttäneet alun perin asetetut palvelukseen ottamisen vaatimukset henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan mukaisesti.

29. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi lopuksi, että valittaja on vedonnut yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen perusteettomasti, koska yhtäältä virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt ja toisaalta ylimääräiset toimihenkilöt eivät ole oikeudellisesti toisiinsa rinnastettavia tapauksia, koska heitä koskevat palvelukseen ottamista koskevat edellytykset ovat erilaiset.

30. Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että toisesta kanneperusteesta ei ollut tarpeen antaa ratkaisua, ja hylkäsi vaatimukset, jotka koskivat kilpailumenettelyn myöhempiä toimia.

IV Asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

31. Chetcuti on tehnyt nyt käsiteltävän valituksen yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 18.1.2007 jättämällään valituskirjelmällä.

32. Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion, riidanalaisen päätöksen, kilpailumenettelyssä toteutetut myöhemmät toimet ja erityisesti valintalautakunnan vahvistaman niiden hakijoiden luettelon, jotka vastaavat kilpailuilmoituksessa asetettuja edellytyksiä, komission päätöksen, jolla on tällä perusteella vahvistettu täytettävien virkojen lukumäärä, valintalautakunnan tehtävänsä päättyessä vahvistaman soveltuvien hakijoiden luettelon ja nimittävän viranomaisen tällä perusteella tekemät nimityspäätökset.

33. Valittaja vaatii myös komission velvoittamista korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja oikeudenkäynnistä yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

34. Komissio vaatii valituksen hylkäämistä ja valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

V Oikeudellinen arviointi

35. Valittaja esittää nähdäkseni valituksensa tueksi kolme perustetta.

36. Valittaja väittää ensimmäisellä valitusperusteellaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut sisäisen kilpailun käsitettä virheellisesti ja tehnyt sen vuoksi siitä virheellisiä oikeudellisia päätelmiä.

37. Valittaja vetoaa toisella valitusperusteellaan siihen, että valituksenalainen tuomio on yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen.

38. Valittaja arvioi lopuksi kolmannella valitusperusteellaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole perustellut tuomiotaan oikeudellisesti riittävällä tavalla.

39. Käsittelen nämä kolme perustetta peräkkäin.

A *Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee sisäisen kilpailun käsitteen virheellistä tulkintaa*

40. Aluksi on tutkittava, voidaanko ensimmäinen valitusperuste ottaa tutkittavaksi.

41. Komissio arvioi näet, että ensimmäinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta, koska valittaja riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaiselle kilpailulle antaman luonnehdinnan. Komissio katsoo, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vain ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toteamaan tosiseikat ja arvioimaan niitä.

42. Tämän oikeuskäytännön mukaan EY 225 artiklasta ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ilmenee, että ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toisaalta määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. [3]

43. Yhteisöjen tuomioistuin on lisännyt, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, yhteisöjen tuomioistuin on EY 225 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan tämän tosiseikaston oikeudelliseen luonnehdintaan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sen alueelta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa. [4]

44. Valituksesta ilmenee selvästi, että Chetcuti riitauttaa päätelmän, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa ja jonka mukaan riidanalainen kilpailu on kilpailu, jonka ”olennaisena tarkoituksena on siirtyminen ura-alueelta B ura-alueelle A”. Valittaja esittää tämän riitauttamisen tueksi useita väitteitä, joilla hän pyrkii osoittamaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sisäisen kilpailun käsitteelle antama oikeudellinen luonnehdinta on virheellinen ja että se on näin ollen tehnyt virheellisiä oikeudellisia päätelmiä.

45. Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittama jotakin tosiseikkaa tai asiakirjaa koskeva oikeudellinen

3 – Ks. esim. asia C-167/04 P, JCB Service v. komissio, tuomio 21.9.2006 (Kok. 2006, s. I-8935, 106 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

4 – Sama kohta.

luonnehdinta on oikeuskysymys, joka voidaan ottaa esille valitusasiassa, [5] valitusperuste on mielestäni tutkittava.

46. Valittaja katsoo tässä ensimmäisessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut henkilöstösääntöjen 4 artiklassa ja 29 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ”toimielimen sisäisen kilpailun” käsitettä ja tehnyt siitä näin ollen virheellisiä oikeudellisia päätelmiä.

47. Hän esittää valitusperusteensa tueksi useita perusteluja.

48. Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin siitä, että tämä on nojautunut valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa määritellessään kilpailun luonteen subjektiiviseen perusteeseen eli tavoitteeseen, joka oli asetettu kilpailuilmoituksen otsikossa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hänen mielestään tehnyt tämän luonnehdinnan perusteella oikeudellisen virheen tarkastellessaan hakijaryhmiä, jotka voitiin laillisesti hyväksyä tai jättää hyväksymättä kilpailuun. Valittajan mukaan riidanalaisen kilpailun luonne olisi pitänyt määritellä itse kilpailuilmoituksessa vahvistettujen objektiivisten hyväksymisedellytysten mukaan, ja nämä edellytykset puolestaan on määritelty täytettävien virkojen vaatimusten mukaan.

49. Hän esittää toissijaisesti, että vaikka oletettaisiin, että riidanalaisen kilpailun olennaisena tarkoituksena olisi ollut siirtyminen ura-alueelta B ura-alueelle A, kyseessä oli kuitenkin vakinaistamista koskeva kilpailu ja sitä oli luonnehdittava sisäiseksi kilpailuksi. Näin ollen asiassa Rauch vastaan komissio annetussa tuomiossa [6] ja asiassa Van Huffel vastaan komissio annetussa tuomiossa [7] vahvistetun oikeuskäytännön mukaan ylimääräisiä toimihenkilöitä ei olisi saanut laillisesti jättää tämän kilpailun ulkopuolelle.

50. Tämä väite ei ole mielestäni perusteltu.

51. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti aluksi periaatteista, joita on sovellettava kaikkiin palvelukseen ottamista koskeviin menettelyihin.

52. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti esimerkiksi valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa, että ”jotta noudatettaisiin henkilöstösääntöjen 27 artiklassa jokaiselle palvelukseen ottamista koskevalle menettelylle asetettua tavoitetta ’varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä’, on tarpeen ottaa virkamiehiä palvelukseen mahdollisimman

5 – Ks. asia C-154/99 P, Politi v. Euroopan koulutussäätiö, tuomio 29.6.2000 (Kok. 2000, s. I-5019, 11 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

6 – Asia 16/64, tuomio 31.3.1965 (Kok. 1965, s. 179).

7 – Asia T-142/00, tuomio 15.11.2001 (Kok. H. 2001, s. I-A-219 ja II-1011).

laajasta hakijajoukosta. Siten ilmaisu ’toimielimen sisäinen kilpailu’ koskee lähtökohtaisesti kaikkia sen yksiköissä olevia henkilöitä heidän nimikkeestään riippumatta”.

53. Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa siitä, että ”henkilöstösäännöissä annetaan kuitenkin toimielimille laaja harkintavalta määrittää pätevyysedellytykset, joita täytettävät toimet vaativat, ja määrittää näiden edellytysten perusteella ja yleisemmin yksikön edun nimissä kilpailun järjestämisen edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt”. [8] Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmensi vielä, että tällaista harkintavaltaa voidaan käyttää muun muassa silloin, kun nimittävä viranomainen vahvistaa kilpailuilmoituksen ja täsmentää kilpailuun hyväksymisen edellytykset. [9]

54. Nimittävälle viranomaiselle annettua harkintavaltaa käytettäessä on noudatettava, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa perustellusti valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa, erityisesti henkilöstösääntöjen 27 artiklan ensimmäisen kohdan ja 29 artiklan 1 kohdan pakottavia säännöksiä.

55. Näiden periaatteiden valossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa, että kilpailuilmoituksesta ilmeni nimenomaisesti, että kyseessä oli sisäinen kilpailu siirtymisestä ura-alueelta B ura-alueelle A ja että sillä pyrittiin antamaan virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille, jotka, toisin kuin ylimääräiset toimihenkilöt, olivat jo osoittaneet olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia, mahdollisuus siirtyä ura-alueelta B ura-alueelle A.

56. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on mielestäni luonnehtinut asianmukaisesti toimielimen sisäisen kilpailun käsitettä.

57. Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan sanamuoto näet osoittaa, että nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta kilpailun järjestämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta. Tämän säännöksen mukaan nimittävän viranomaisen on tutkittava, voidaanko virka täyttää toimielimen sisäisellä ylennyksellä tai siirrolla tai voidaanko järjestää toimielimen sisäinen kilpailu, tutkittava kolmen Euroopan yhteisön muiden toimielinten virkamiesten tekemät siirtohakemukset ja aloitettava tämän jälkeen joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailumenettely. Lisäksi siinä täsmennetään, että kilpailumenettely voidaan aloittaa myös varallaololuettelon laatimiseksi.

58. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että sana ”voidaanko” ilmaisee selvästi, että nimittävän viranomai-

8 – Asia T-56/89, Bataille ym. v. parlamentti, tuomio 8.11.1990 (Kok. 1990, s. II-597, 42 kohta); asia T-207/95, Ibarra Gil v. komissio, tuomio 5.2.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-13 ja II-31, 66 kohta) ja asia T-256/01, Pyres v. komissio, tuomio 15.2.2005 (Kok. H. 2005, s. I-A-23 ja II-99, 36 kohta).

9 – Asia T-214/99, Carrasco Benítez v. komissio, tuomio 21.11.2000 (Kok. H. 2000, s. I-A-257 ja II-1169, 52 kohta) ja em. asia Van Huffel v. komissio, tuomion 51 kohta.

sen ei tarvitse välttämättä valita tiettyä menettelyä vaan se voi valita useista menettelyistä sen, jolla se kykenee saamaan parhaat hakijat, [10] sillä olennaista on se, että valittu menettely johtaa kaikissa tapauksissa siihen, että nimitetään henkilöitä, jotka ovat pätevimpiä, tehokkaimpia ja luotettavimpia. [11]

59. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut lisäksi erään ura-alueelta toiselle siirtymistä koskevan kilpailun osalta, että komissiolla oli laaja harkintavalta määrittää uusissa perustetuissa toimissa vaadittavat pätevyysedellytykset ja siten määrittää näiden edellytysten ja yksikön edun nimissä kilpailua koskevat edellytykset. [12]

60. Muistutettakoon lisäksi siitä, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta etsiä hakijoita, jotka ovat mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia. [13]

61. Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisen kilpailun otsikko on selvä, sillä kyseessä oli toimielimen sisäinen kilpailu siirtymisestä ura-alueelta B ura-alueelle A.

62. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi todennut valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa, kelpoisia hakijoita olivat riidanalaisessa kilpailussa virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt, sillä henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan mukaisesti nämä henkilöt ovat jo ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä osoittaneet olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia, toisin kuin ylimääräiset toimihenkilöt, joilta ei edellytetä näitä ominaisuuksia palvelukseen ottamisen yhteydessä.

63. Näin ollen katson, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi perustellusti arvioida valituksenalaisen tuomion 56 ja 57 kohdassa, että riidanalainen kilpailu oli sisäinen kilpailu siirtymisestä ura-alueelta B ura-alueelle A virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille ja että komissio ei näin ollen käyttänyt harkintavaltaansa virheellisesti määrätessään, että ainoastaan nämä kaksi henkilöstöryhmää saivat osallistua kyseiseen kilpailuun.

64. Lisättäköön vielä, että komissio olisi voinut myös päättää palvelukseen ottamisesta ylennyksellä hallintovirkamiesten varallaololuettelon laatimiseksi henkilöstösääntöjen

10 – Ks. esim. asia C-174/99 P, parlamentti v. Richard, tuomio 13.7.2000 (Kok. 2000, s. I-6189, 38 kohta). Ks. myös asia T-372/00, Campolargo v. komissio, tuomio 23.4.2002 (Kok. H. 2002, s. I-A-49 ja II-223, 93 ja 98 kohta).

11 – Ks. yhdistetyt asiat 12/64 ja 29/64, Ley v. komissio, tuomio 31.3.1965 (Kok. 1965, s. 143, erityisesti s. 161); asia 10/82, Mogensen ym. v. komissio, tuomio 14.7.1983 (Kok. 1983, s. 2397, 9 kohta) ja asia 135/87, Vlachou v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 8.6.1988 (Kok. 1988, s. 2901, 23 kohta).

12 – Ks. asia 90/74, Deboeck v. komissio, tuomio 16.10.1975 (Kok. 1975, s. 1123, 29 kohta).

13 – Asia T-248/02, Faita v. TSK, tuomio 11.11.2003 (Kok. H. 2003, s. I-A-281 ja II-1365, 45 kohta).

45 artiklan nojalla, mikä olisi merkinnyt palvelukseen ottamisen rajoittamista vain virkamiehiin, koska sille ei ole vastinetta palvelussuhteen ehdoissa väliaikaisten toimihenkilöiden osalta.

65. Komissio on varmistanut sen, että toimielimen kilpailuun osallistuvat parhaat hakijat, ja pyrkinyt palvelukseen ottamiseen mahdollisimman laajasta hakijajoukosta, kun se on valinnut virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille avoimen sisäisen kilpailun siirtymisestä ura-alueelta toiselle.

66. Valittaja katsoo toiseksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että ylimääräisten toimihenkilöiden jättäminen riidanalaisen kilpailun ulkopuolelle oli perusteltua, koska toisin kuin virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt, ylimääräisten toimihenkilöiden ei ole tarvinnut osoittaa ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia. Valittaja riitauttaa sen, että tällaisten ominaisuuksien omaamista koskeva edellytys voitaisiin johtaa täytettävien virkojen vaatimuksista ja yleisemmin yksikön edusta. Hänen mielestään ura-alueen B virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt ovat osoittaneet omaavansa tällaiset ominaisuudet vain ura-alueen B toimien hoitamiseksi. Osoituksen siitä, että he ovat mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia, pitäisi perustua menestymiseen esivalinta- ja valintakokeissa.

67. En ole samaa mieltä.

68. Mielestäni ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi pätevästi todeta valituksenalaisen tuomion 59 ja 60 kohdassa, että komissio ei ollut jättänyt henkilöstösääntöjen 27 artiklassa ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklassa kaikille palvelukseen ottamisille asetettua tavoitetta huomiotta.

69. Muistutettakoon siitä, että näiden kahden säännöksen mukaan virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamisessa on varmistettava, että toimielimen kilpailuun osallistuu mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia henkilöitä.

70. Palvelussuhteen ehtojen 55 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan ylimääräisten toimihenkilöiden on täytettävä tehtäviensä hoitamisen edellyttämät hyvää mainetta koskevat vaatimukset, jotta heidät voidaan ottaa palvelukseen, mutta palvelussuhteen ehdoissa ei mainita mitään siitä, että näiden toimihenkilöillä pitäisi olla nämä samat ominaisuudet.

71. Valittaja esittää, että ensimmäiseen palvelukseen ottamiseen liittyvä edellytys ei ole merkityksellinen, koska täytettävien virkojen ja yleisemmin yksikön edun vaatimuksista ei ilmene, että hakijoiden pitäisi olla mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia.

72. On muistettava, että nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta yksikön edun arvioinnin osalta. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen harjoittaman valvonnan on koskettava vain sitä, että nimittävä viranomainen on pysynyt hyväksyttävissä rajoissa eikä ole käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen virheellisesti. [14]

73. Kuten valituksenalaisen tuomion 15 kohdasta ilmenee, riidanalainen kilpailu on kilpailu, jolla pyritään luomaan varallaololuettelo eikä täyttämään tiettyä virkaa. Korostettakoon tältä osin, että kilpailuilmoituksessa ei mainita erityisiä tutkintoja tai erityistä pätevyyttä koskevaa vaatimusta. Varallaololuetteloa laadittaessa hyväksymisedellytyksissä vaaditaan hakijoilta vain, että he ovat yleisesti soveltuvia. [15] Katson komission tavoin, että ensimmäiseen palvelukseen ottamiseen liittyvät vaatimukset eli sen osoittaminen, että hakija on mahdollisimman pätevä, tehokas ja ehdottoman luotettava, olivat siis asianmukainen peruste hakijoiden hyväksymiselle.

74. Näin ollen katson, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti katsonut, ettei komissio ollut jättänyt henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan tavoitetta huomiotta.

75. Valittaja arvioi kolmanneksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on menetellyt virheellisesti hylätessään hänen väitteensä, jonka mukaan ylimääräiset toimihenkilöt voitiin rinnastaa virkamiehiin ja väliaikaisiin toimihenkilöihin, koska he voivat palvelussuhteen ehtojen 3 artiklan nojalla hoitaa kaikenlaisia tehtäviä silloin, kun heidän palvelukseen ottamisellaan ei pyritä tietyn virkamiehen korvaamiseen. Valittaja toteaa tältä osin, että ura-alueen B virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt eivät itse ole osoittaneet olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia ura-alueen A tehtävien osalta, mutta heidät hyväksyttiin kuitenkin osallistumaan riidanalaiseen kilpailuun.

76. Korostettakoon, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa valittajan väitteen sillä perusteella, että ”se, että ylimääräiset toimihenkilöt voivat hoitaa kaikenlaisia tehtäviä toimielimessä, ei riitä siihen, että heidät voitaisiin rinnastaa virkamiehiin ja väliaikaisiin toimihenkilöihin ylennykseen perustuvassa kilpailussa. Komissio on siten voinut lainvastaisuuteen syyllistymättä varata riidanalaisen kilpailun sellaisten virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden ylentämiseen ura-alueelle A, jotka ovat jo täyttäneet ensimmäisen palvelukseen ottamisen edellytykset henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan mukaisesti riippumatta niistä tehtävistä, joita he ovat hoitaneet”.

77. Muistutettakoon lisäksi siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 49 ja 56 kohdassa

14 – Ks. asia T-237/95, Carbajo Ferrero v. parlamentti, tuomio 12.6.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-141 ja II-429, 99 kohta) ja asia T-258/03, Mausolf v. Europol, tuomio 1.3.2005 (Kok. H. 2005, s. I-A-45 ja II-189, 49 kohta).

15 – Yhdistetyt asiat T-40/96 ja T-55/96, de Kerros ja Kohn-Bergé v. komissio, tuomio 6.3.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-47 ja II-135, 43 kohta).

siitä, että henkilöstösäännöissä annetaan nimittävälle viranomaiselle laaja harkintavalta määrittää pätevyysedellytykset, joita täytettävissä viroissa vaaditaan, ja että toisin kuin virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden, ylimääräisten toimihenkilöiden ei ole tarvinnut palvelukseen ottamisensa yhteydessä osoittaa olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia.

78. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti perustellusti valituksenalaisen tuomion 52 kohdassa, että jokainen yhteisöjen palvelukseensa ottama henkilöstöryhmä vastaa yhteisön hallinnon perusteltuja tarpeita ja niiden pysyvien tai väliaikaisten tehtävien luonnetta, joita sen on hoidettava.

79. Näin ollen valittajan väite on mielestäni perusteeton.

80. Edellä esitetyn perusteella katson, että ensimmäinen valitusperuste on tutkittava ja että se on perusteeton.

B *Toinen valitusperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista*

81. Valittajan mielestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on menetellyt virheellisesti todetessaan valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa, että virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden oikeudellinen tilanne ei ole rinnastettavissa ylimääräisten toimihenkilöiden tilanteeseen sen vuoksi, että heidän palvelukseen ottamistaan koskevat ehdot ovat erilaisia, ja se on loukannut siten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

82. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, vaikka yhdenvertaisen kohtelun periaate on yleissääntö, jota sovelletaan yhteisön henkilöstöä koskevaan lainsäädäntöön, syrjinnän toteaminen edellyttää vielä, että samaa tai rinnastettavaa tilannetta kohdellaan eri tavoin. [16]

83. Yhdenvertaisen kohtelun periaatetta loukataan muun muassa silloin, jos kahta henkilöryhmää, joiden tosiasialliset ja oikeu-

16 – Yhdistetyt asiat 198/81–202/81, Micheli ym. v. komissio, tuomio 2.12.1982 (Kok. 1982, s. 4145, 5 kohta).

delliset tilanteet eivät eroa olennaisesti toisistaan, kohdellaan eri tavoin palvelukseen ottamisen yhteydessä. [17]

84. Esiin tuleva kysymys on siis se, ovatko yhtäältä virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt ja toisaalta ylimääräiset toimihenkilöt samassa tai rinnastettavassa tilanteessa.

85. Mielestäni he eivät ole.

86. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut perustellusti valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa, henkilöstösääntöjen 27 artiklasta ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklasta näet ilmenee, että olennaiset vaatimukset, joita vahvistetaan virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamista varten, ovat erilaisia kuin vaatimukset, joita vahvistetaan ylimääräisiä toimihenkilöitä varten, koska viimeksi mainittujen ei tarvitse osoittaa palvelukseen ottamisen yhteydessä olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia, toisin kuin näiden kahden muun ryhmän.

87. Olen todennut, että palvelussuhteen ehtojen 55 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan ylimääräisten toimihenkilöiden on ainoastaan täytettävä tehtäviensä hoitamisen edellyttämät hyvää mainetta koskevat vaatimukset, jotta heidät voidaan ottaa palvelukseen.

88. Lisättäköön vielä, että yhtäältä virkamiehen ja väliaikaisen toimihenkilön aseman ja toisaalta ylimääräisen toimihenkilön aseman välillä on merkittäviä eroja.

89. Henkilöstösääntöjen 6 artiklasta ja palvelussuhteen ehtojen 9 artiklasta näet ilmenee, että virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden toimet ovat henkilöstötaulukossa, mikä ei päde ylimääräisiin toimihenkilöihin. Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi todennut, että palvelussuhteen ehtojen 3 artiklan mukaan ylimääräisellä toimihenkilöllä tarkoitetaan henkilöä, joka on palkattu hoitamaan jonkin toimielimen määräämiä tehtäviä ja joka ei hoida asianomaista toimielintä koskevan talousarvion pääluokan liitteenä olevassa henkilöstötaulukossa esitettyä toimea. [18]

90. Yhteisöjen tuomioistuin on lisännyt, että palvelussuhteen ehtojen 52 artiklan mukaan ylimääräisen toimihenkilön tosiasiallinen

17 – Yhdistetyt asiat 66/83–68/83 ja 136/83–140/83, Hattet ym. v. komissio, tuomio 11.7.1985 (Kok. 1985, s. 2459, 24 kohta). Ks. myös yhdistetyt asiat T-18/89 ja T-24/89, Tagaras v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 7.2.1991 (Kok. 1991, s. II-53, 68 kohta); asia T-159/95, Dricot ym. v. komissio, tuomio 17.12.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-385 ja II-1035, 83 ja 98 kohta); asia T-225/95, Chiou v. komissio, tuomio 17.12.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-423 ja II-1135, 48 ja 66 kohta) ja asia T-381/00, Wasmeier v. komissio, tuomio 11.7.2002 (Kok. H. 2002, s. I-A-125 ja II-677, 122 kohta).

18 – Asia 17/78, Deshormes v. komissio, tuomio 1.2.1979 (Kok. 1979, s. 189, 35 kohta).

palvelussuhde ei voi olla pidempi kuin sen virkamiehen tai väliaikaisen toimihenkilön viransijaisuus, joka on tilapäisesti kykenemätön hoitamaan tehtäväänsä, eikä missään tapauksessa yhtä vuotta pidempi. [19]

91. Yhteisöjen tuomioistuin päätteli tästä, että ylimääräisen toimihenkilön sopimukselle on siis ominaista, että se on ajallisesti epävarma, koska häntä voidaan käyttää vain tilapäiseen sijaistukseen tai väliaikaisten hallinnollisten tehtävien hoitamiseen taikka kiireellisiin ja tarkemmin määrittelemättömiin tarpeisiin. [20]

92. Huomautettakoon lisäksi, että yhtäältä ylimääräisen toimihenkilön aseman ja toisaalta virkamiehen ja väliaikaisen toimihenkilön aseman välillä on eroja muun muassa arvioinnin, palkkaluokassa etenemisen ja eläkeoikeuksien osalta. Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt arvioidaan, heille kertyy ikälisiä ja heillä on oikeus vanhuuseläkkeeseen, [21] mutta palvelussuhteen ehdoissa ei mainita tästä mitään ylimääräisten toimihenkilöiden osalta.

93. Ylimääräisen toimihenkilön asema on luotu yhteisöjen toimielinten satunnaisia tarpeita varten, eikä tällaisen toimihenkilön tehtävän ole tarkoitus kestää pitkään.

94. Niinpä mielestäni virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt ovat myös erilaisessa oikeudellisessa tilanteessa kuin ylimääräiset toimihenkilöt.

95. Näistä syistä katson, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa, että virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden oikeudellinen tilanne ei ole rinnastettavissa ylimääräisten toimihenkilöiden oikeudelliseen tilanteeseen, koska heidän palvelukseen ottamistaan koskevat edellytykset ovat erilaiset.

96. Edellä esitettyjen seikkojen perusteella toinen valitusperuste on näin ollen mielestäni hylättävä perusteettomana.

19 – Sama asia, tuomion 36 kohta. Huomautettakoon, että palvelussuhteen ehtojen mukaan ylimääräisen toimihenkilön palvelussuhteen kesto on pidennetty kolmeen vuoteen kaikissa niissä tapauksissa, jotka eivät koske virkamiehen tai väliaikaisen toimihenkilön sijaistamista (palvelussuhteen ehtojen 52 artiklan b kohta).

20 – Em. asia Deshormes v. komissio, tuomion 37 kohta.

21 – Ks. virkamiesten osalta henkilöstösääntöjen 43, 44 ja 77 artikla sekä väliaikaisten toimihenkilöiden osalta palvelussuhteen ehtojen 15, 20 ja 39 artikla.

C *Kolmas valitusperuste, joka koskee valituksenalaisen tuomion perustelujen puuttumista*

97. Valittaja väittää kolmannessa valitusperusteessaan ymmärtääkseni, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole vastannut hänen väitteisiinsä, joilla hän pyrki kumoamaan komission näkemyksen, jonka mukaan se, että kilpailuilmoituksessa ei mainittu yleisiä pätevyysedellytyksiä, kuten yliopistotutkintoja, selittyy sillä, että virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt olivat jo osoittaneet tarvittavan pätevyytensä palvelukseen ottamisen yhteydessä.

98. Valittaja oli pitänyt ensimmäisessä oikeusasteessa virheellisenä komission väitettä, jonka mukaan tällainen puute selittyi sillä, että virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt olivat jo osoittaneet olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä.

99. Valittaja oli siten väittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että tämä puute ei selittynyt sillä, että virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt olivat jo osoittaneet ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä nämä ominaisuutensa, koska kilpailu on avoin ura-alueen B virkamiehille ja koska palvelukseen ottaminen tälle ura-alueelle ei edellytä yliopisto-opinnoissa suoritettua tutkintoa.

100. Valittajan mielestä näiden edellytysten pois jättäminen johtui siitä, että komissio oli katsonut, että viiden vuoden työskentely virkamiehenä, väliaikaisena toimihenkilönä tai ylimääräisenä toimihenkilönä oli henkilöstösääntöjen 5 artiklassa tarkoitettu vastaavantasoinen työkokemus. Valittaja oli niin ikään arvioinut, että erityisten edellytysten poissaolo selittyi sillä, että komissio ei pyrkinyt täyttämään vapaita virkoja suoraan vaan perustamaan varallaololuettelon, jonka hyväksymisedellytyksissä vaadittiin vain yleistä pätevyyttä.

101. Valittaja oli väittänyt lisäksi, että kilpailussa, jonka tarkoituksena on virkamiesten palvelukseen ottaminen, oli välttämättä täytettävä henkilöstösääntöjen 27 artiklassa asetettu tavoite. Siten oli merkityksetöntä, että tämän tavoitteen täyttyminen oli jo varmistettu virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden osalta eikä ylimääräisten toimihenkilöiden osalta, koska riidanalaisella sisäisellä kilpailulla olisi nimenomaan kyetty varmistamaan tämä.

102. Aluksi on muistutettava siitä, että kysymys siitä, ovatko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perustelut puutteelliset, on oikeuskysymys, minkä vuoksi se voi olla muutoksenhaun kohteena. [22]

22 – Ks. asia C-3/06 P, Groupe Danone v. komissio, tuomio 8.2.2007 (Kok. 2007, s. I-1331, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

103. Tämän jälkeen on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 36 artiklassa, jota sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen kyseisen perussäännön 53 artiklan nojalla, määrätään, että ”tuomiot perustellaan”.

104. Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on lisäksi katsottu, että tuomion perusteluista on ilmettävä selvästi ja yksiselitteisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemät päätelmät, jotta asianosaiset saavat selville ratkaisun perusteet ja yhteisöjen tuomioistuin kykenee harjoittamaan laillisuusvalvontaansa. [23]

105. Kun otetaan huomioon tämä asianlaita, seuraavaksi on tutkittava, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin laiminlyönyt vastata valittajan väitteeseen.

106. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti ensin valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa, että toimielimen on otettava henkilöstö palvelukseen mahdollisimman laajasta hakijajoukosta, jotta henkilöstösääntöjen 27 artiklassa asetettua tavoitetta noudatettaisiin, minkä jälkeen se arvioi tuomionsa 53 kohdassa, että ”kuten henkilöstösääntöjen 27 artiklasta ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklasta ilmenee, virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamista varten vahvistetut olennaiset vaatimukset ovat erilaisia kuin ylimääräisten toimihenkilöiden osalta vahvistetut vaatimukset. Näissä edellä mainituissa kahdessa säännöksessä määrätään siitä, että virkamiehiä ja väliaikaisia toimihenkilöitä palvelukseen otettaessa on varmistettava, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia henkilöitä, kun ylimääräisten toimihenkilöiden osalta ei aseteta tällaisia vaatimuksia”.

107. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin luonnehti kilpailua ”sisäiseksi kilpailuksi siirtymisestä ura-alueelta B ura-alueelle A”, minkä jälkeen se katsoi valituksenalaisen tuomion 59 ja 60 kohdassa, että tämä kilpailu oli avoinna ainoastaan virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille, koska nimenomaan nämä kaksi henkilöryhmää olivat voineet ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä osoittaa olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan mukaisesti.

108. Perusteluvelvoite ei velvoita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta esittämään selvitystä, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä päätelmiä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut voivat siten olla implisiittisiä, kunhan asian-

23 – Ks. vastaavasti asia C-259/96 P, neuvosto v. de Nil ja Impens, tuomio 14.5.1998 (Kok. 1998, s. I-2915, 32–34 kohta) ja asia C-449/98 P, IECC v. komissio, tuomio 17.5.2001 (Kok. 2001, s. I-3875, 70 kohta) sekä asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995 (Kok. 1995, s. I-2165, 58 kohta); asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996 (Kok. 1996, s. I-4971, 52 kohta) ja asia C-159/98 P(R), Alankomaiden antillit v. neuvosto, määräys 25.6.1998 (Kok. 1998, s. I-4147, 70 kohta).

osaiset saavat niiden avulla selville syyt, joiden vuoksi kyseiset toimenpiteet on toteutettu, ja toimivaltaisella tuomioistuimella on käytettävissään riittävät tiedot, jotta se kykenee harjoittamaan valvontaansa. [24]

109. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tosin vastannut yksityiskohtaisesti kaikkiin Chetcutin esittämiin väitteisiin. On kuitenkin riittävää todeta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti selvästi komission näkemyksen valituksenalaisen tuomion 59 ja 60 kohdassa. Se selitti, että virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden, toisin kuin ylimääräisten toimihenkilöiden, on ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä osoitettava olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan mukaisesti.

110. Kuten olen todennut, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen selvitys koostuu erityisesti siitä, että se on selittänyt syyt, joiden vuoksi ainoastaan virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt olivat kelpoisia osallistumaan riidanalaiseen kilpailuun, ja osoittanut, että kaikkia palvelukseen ottamisia varten asetettua tavoitetta oli noudatettu, samalla kun se on muistuttanut, että nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta kilpailun järjestämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta.

111. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten kyennyt päättelemään tästä, että komissio saattoi perustellusti varata riidanalaisen kilpailun yksinomaan virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille ja että kaikkia palvelukseen ottamisia varten asetettu tavoite eli näiden ominaisuuksien omaaminen oli saavutettu.

112. Valittaja arvostelee lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se ei ole vastannut hänen väitteeseensä, jonka mukaan kilpailuilmoituksen sisältö oli hieman ristiriitainen, koska siinä jätettiin ylimääräiset toimihenkilöt haun ulkopuolelle ensimmäisellä hyväksymisedellytyksellä, mutta sallittiin näiden toimihenkilöiden kokemuksen huomioon ottaminen työkokemusta laskettaessa.

113. Tämä väite on mielestäni perusteeton.

114. On näet todettu, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kaikkialla selvityksessään pyrkinyt esittämään syyt, joiden vuoksi komissio ei ollut ylittänyt valtuuksiaan hyväksyessään ainoastaan virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden hakemukset, koska nämä kaksi henkilöryhmää olivat jo kyenneet osoittamaan olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia.

115. Ylimääräisten toimihenkilöiden työkokemuksen huomioon ottaminen virkamiehen tai väliaikaisen toimihenkilön palvelusaikaa laskettaessa ei muuta mitenkään sitä, että toisin kuin ylimääräiset toimihenkilöt, nämä

24 – Em. asia Groupe Danone v. komissio, tuomion 46 kohta. Ks. myös yhdistetyt asiat C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P, Aalborg Portland ym. v. komissio, tuomio 7.1.2004 (Kok. 2004, s. I-123, 372 kohta).

kaksi henkilöryhmää ovat tietyllä hetkellä osoittaneet tarvittavat ominaisuudet palvelukseen ottamistaan varten henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan nojalla.

116. Lisäksi palvelussuhteen ehtojen perusteella palvelukseen otettuna toimihenkilönä saavutetun palvelusajan huomioon ottaminen on asianmukainen keino yksikön edun tavoittelemiseen. [25]

117. Nämä kaksi edellytystä eivät siis ole ristiriitaisia vaan toisiaan täydentäviä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten voinut todeta pätevästi valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa, että vaikka ylimääräiset toimihenkilöt voivat todellakin hoitaa kaikentyyppisiä tehtäviä, tämä ei riitä heidän rinnastamiseensa virkamiehiin ja väliaikaisiin toimihenkilöihin, koska nämä kaksi henkilöryhmää ovat, toisin kuin ylimääräiset toimihenkilöt, ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä osoittaneet olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia.

118. Näin ollen ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää tämän valitusperusteen perusteettomana.

25 – Em. asia de Kerros ja Kohn-Bergé v. komissio, tuomion 47 kohta.

VI Oikeudenkäyntikulut

119. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan mukaan yhteisöjen tuomioistuin päättää oikeudenkäyntikuluista valitusasiassa.

120. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohtaa sovelletaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, ja sen mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

121. Työjärjestyksen 70 artiklan nojalla yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riitaasioissa toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan.

122. Työjärjestyksen 122 artiklan toisessa kohdassa määrätään kuitenkin, että 70 artiklaa ei sovelleta toimielimen virkamiehen tai muun toimihenkilön tätä toimielintä vastaan tekemiin valituksiin.

123. Koska komissio on vaatinut Chetcutin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja tämä on mielestäni hävinnyt muutoksenhakuasian, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

VII Ratkaisuehdotus

124. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Chetcuti velvoitetaan korvaamaan muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.